Weststraat 2

Oudenburg, West-Vlaanderen

2025G80

ARCHEOLOGIENOTA

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

RUBEN WILLAERT NV

8200 SINT-MICHIELS-BRUGGE

TEN BRIELE 14 | BUS 15

AUTEUR:

Wouter Van Goidsenhoven

© Ruben Willaert NV, Sint-Michiels-Brugge, 2025

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert NV. Ruben Willaert NV aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

INHOUDSTAFEL 1

INLEIDING 2

1. PROGRAMMA VAN MAATREGELEN 3

1.1 Administratieve gegevens 3

1.2 Synthese 5

1.3 Gemotiveerd advies 7

1.4 Programma van Maatregelen 8

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek 8

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie 8

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen 9

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem 10

1.4.5 Onderzoeksstrategie, -methode en -technieken 11

1.4.6 Eventuele afwijkingen van de CGP 14

1.4.7 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders 14

1.4.8 Vondsten 14

1.5 Conclusie 15

BIBLIOGRAFIE 16

BIJLAGE 17

INLEIDING

De initiatiefnemer plant de verbouwing van een halfopen eengezinswoning naar meergezinswoning, de bouw van een handelsruimte, de bouw van 2 carports en het aanleggen van verharding in Oudenburg, provincie West-Vlaanderen. De totale oppervlakte van het projectgebied bedraagt 883 m², over het volledige plangebied zijn bodemingrepen voorzien.

Het projectgebied situeert zich volgens het gewestplan in een zone bestemd als woongebied. Het projectgebied is gelegen binnen de vastgestelde archeologische zone van de historische stadskern van Oudenaarde. Het plangebied situeert zich noch binnen een archeologische site, noch binnen een gebied waar geen archeologie te verwachten valt. Deze archeologienota wordt opgemaakt omdat de gecombineerde oppervlakte van de geplande bodemingrepen meer dan 100 m² bedraagt en de gecombineerde oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft meer dan 300 m² bedraagt.

RUBEN WILLAERT NV is aangesteld om deze archeologienota in de eerste plaats door middel van een bureaustudie op te maken met het oog op een advies naar uitgesteld vooronderzoek, werfbegeleiding, of vrijgave van het terrein.

1. PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

1.1 Administratieve gegevens

PROJECTCODE	2025G80	
ERKENNINGSNUMMER	OE/ERK/ARCHEOLOOG/2015/0069	
BOUNDING GEOMETRY	X_1: 54517	Y_1: 208944
	X_2: 54636	Y_2: 209029
KADASTER	Oudenburg, Afdeling 1, Sectie B, nr. 712h3	
GEOGRAFISCHE INPLANTING	Figuur 1	

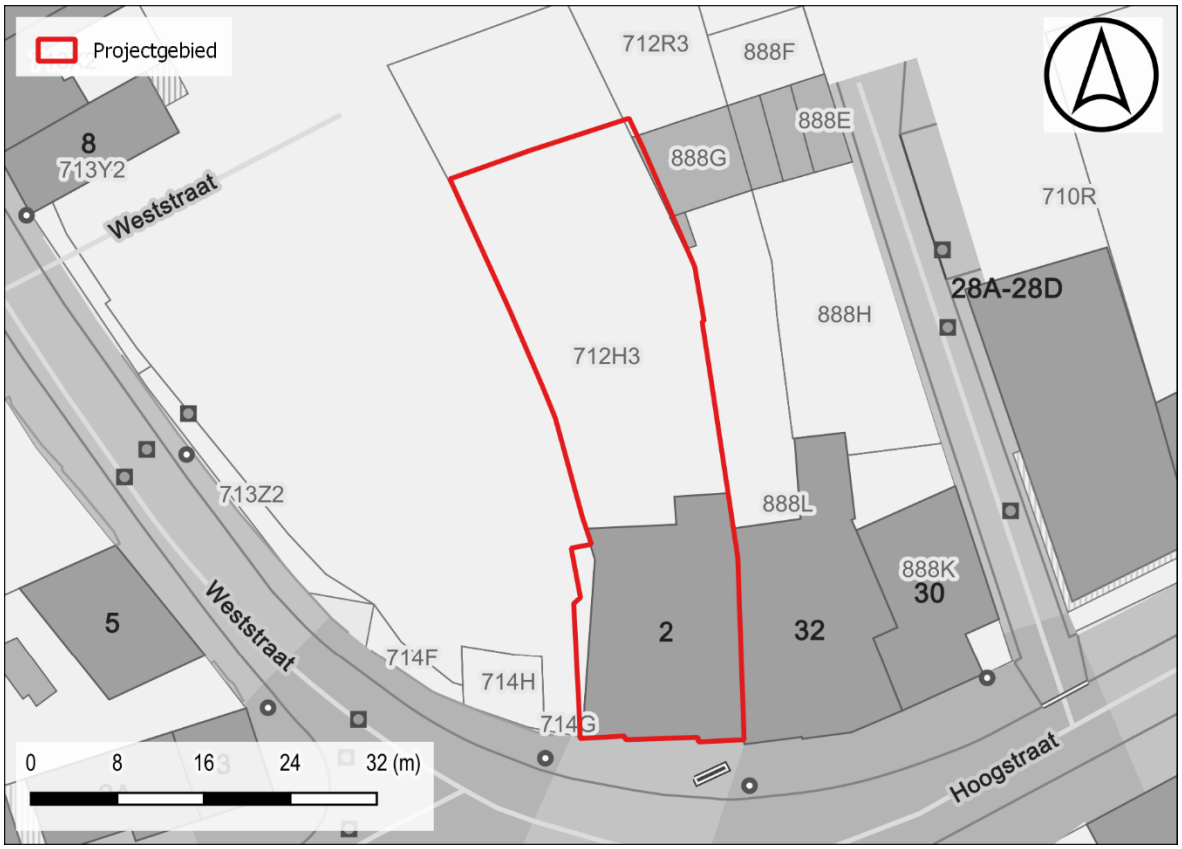

Figuur 1: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt)

1.2 Synthese

De opdrachtgever plant de verbouwing van een bestaande woning en realisatie van een nieuwbouw met omgevingsaanleg ter hoogte van Weststraat 2 te Oudenburg. Het plangebied is ca. 883 m^2 groot en wordt ingenomen door de bebouwing tegen de straatzijde en een achterliggende tuinzone. Voorafgaand aan de werken wordt het plangebied opgehoogd om het terrein uit te vlakken. Hierbij wordt het terrein vlak gelegd op een hoogte van ca. +7 m TAW. In het noordelijk deel bevindt het huidige maaiveld zich op ca. +5,7 m TAW, het zuidelijke terreindeel heeft een maaiveldhoogte van ca. +6,54 m TAW. Vervolgens wordt de bestaande woning verbouwd, een nieuwbouw gerealiseerd in het noorden van het terrein, een fietsenstalling gebouwd, buffervolumes uitgegraven en nieuwe riolering gestoken. Indien de geplande werken worden afgetoetst aan de nieuwe nulpas kan geconcludeerd worden dat het merendeel van de geplande ingrepen zich in deze ophoging zal bevinden. Enkel de nieuwe putten en de strookfunderingen van de nieuwbouw vormen een potentiële bedreiging voor het bodemarchief.

Oudenburg is gegroeid vanuit een nederzetting op een dekzandrug die als het ware een uitstulping vormt op de grote oost west gerichte dekzandrug tussen Gistel en Verrebroek. Deze hoger gelegen landrug ten midden van het anders vlakke kustlandschap vormde een ideaal ankerpunt voor de exploitatie van de omliggende kustvlakte en een uitermate strategische locatie vanwege de grote zichtbaarheid van de landrug in de ruime omgeving nog voor de inpoldering van de kustvlakte. De Quartairgeologische kaart geeft ter hoogte van het plangebied een profiel weer waarvan de top bestaat uit eolische afzettingen van het laat-Pleistoceen tot vroeg-Holoceen. De bodemkaart geeft ter hoogte van het projectgebied geen informatie weer. Vanwege de ligging binnen het historische stadscentrum van Oudenburg dient rekening gehouden te worden met een complexere verticale stratigrafie.

Uit het cartografische materiaal kan afgeleid worden dat het plangebied onderdeel vormt van het middeleeuwse stadsweefsel van Oudenburg. Zowel op de Deventerkaart als Sanderuskaart is bebouwing weergegeven ter hoogte van het plangebied. Deze concentreert zich tegen de straatzijde. Op het oudste bronmateriaal is het huidige stratenpatroon reeds duidelijk te herkennen. Deze situatie wijzigt nauwelijks doorheen de jongere kaartbeelden. In welke mate deze historische bebouwing samenvalt met het huidige plangebied is op basis van het kaartmateriaal moeilijk te achterhalen, wel dient tegen de straatzijde rekening gehouden te worden met de aanwezigheid van mogelijk meerdere fasen van middeleeuwse bewoning.

In de stadskern van Oudenburg is reeds decennialang archeologisch onderzoek uitgevoerd. Gezien de ligging op de dekzandrug die enerzijds toegang bood naar de Noordzee door bevaarbare kreken en de getijdengeul van Bredene en anderzijds richting het binnenland dankzij de wegen naar Doornik en Brugge ontstond er in de Romeinse periode een belangrijke handelsnederzetting. Archeologische resten wijzen op bewoning vanaf de 2e helft van de 1e eeuw. In de daaropvolgende eeuw werd ter hoogte van de strategisch gelegen dekzandrug de militaire aanwezigheid sterk uitgebouwd. De militaire infrastructuur werd reeds in de jaren ’50 deels in kaart gebracht. Deze bestond naar alle waarschijnlijkheid uit 2 houten forten en vervolgens 1 natuurstenen castellum die deel uitmaakten van de Limes Saxoniae ofte Sachsenwall. Deze defensieve linie moest een antwoord bieden op invallen van Germaanse stammen uit het noorden. De zeer visuele locatie van het castellum kan ook gezien worden als een projectie van macht naar ruimere regio.

Op verschillende locaties in de Oudenburgse stadskern zijn resten van dit castellum aangesneden waardoor de afbakening ervan relatief goed gekend is. Op basis van het reeds uitgevoerd archeologisch onderzoek werd reeds een vrij accurate reconstructietekening gemaakt van de omvang en opbouw van het fort. Hieruit kan afgeleid worden dat het huidige plangebied zich tegen de zuidwestelijke hoek van het fort bevindt en voor het grootste deel samenvalt met het grachtlichaam langs de buitenzijde van het castellum. Tegen de noordoostelijke hoek bestaat de mogelijkheid dat een deel van de hoektoren van het fort wordt aangesneden. Een onderzoek dat uitermate relevant is voor het huidige plangebied is hetgeen dat is uitgevoerd net ten noorden van het plangebied. Dit onderzoek leverde inzicht in een complexere occupatiegeschiedenis tussen de late 2de eeuw en het begin van de 5e eeuw, en resulteerde in een verfijnde fortchronologie van vijf opeenvolgende fortperiodes, met drie 'hout-aarde' forten en twee stenen castella. De fase van het einde van de derde eeuw werd meer dan vermoedelijk door een conflict afgebrand, getuige de aanwezige brandlagen. Het fort lijkt definitief in onbruik geraakt te zijn rond 430 AD. Opmerkelijk is ook een hiaat in het archeologische archief. Dit werd ook vastgesteld bij andere onderzoek in de stad. Er worden nagenoeg geen resten waargenomen die dateren tussen de opgave van het fort en de volle middeleeuwen. Mogelijk werden vroegmiddeleeuwse resten vergraven tijdens de volle middeleeuwen of concentreerde bewoning in deze turbulente periode zich hoofdzakelijk binnen de muren van het castellum. De bewoning buiten de muren kende vermoedelijk vanaf de 12e-13e eeuw een groei. Er is een coupe gezet in de zone precies ten noorden van het projectgebied (coupe 5.1.). Hierbij werd het uitbraakspoor van de muur van het castellum waargenomen. De bovenkant van het uitbraakspoor van de muur werd aangetroffen op een hoogte van ca. +5.66 m TAW. Aan de binnenzijde van de muur zijn aarden wallen van de verschillende kampfases waar te nemen, ook vanaf een diepte van ca. +5.6 m TAW. Aan de buitenzijde van de muur werden de kampgracht vastgesteld vanaf +4.66 tot 3.66 m TAW, alsook Romeinse puinresten van de muur. Boven deze sporen aan de buitenzijde van de muur is een sterk organisch pakket vastgesteld met 15e-eeuws aardewerk tot bijna precies onder het maaiveld.

Uit de beschikbare informatie kan afgeleid worden dat er ter hoogte van het plangebied rekening moet gehouden worden met de mogelijke aanwezigheid van de gracht omheen het castellum en mogelijk restanten van de stenen muur of toren binnen deze walgracht. Daarboven kunnen mogelijk nog middeleeuwse of jongere resten verwacht worden. Indien echter de ontgravingsdieptes van de geplande werken afgetoetst worden aan de nieuwe maaiveldhoogte dient geconcludeerd te worden dat enkel het steken van de nieuwe putten en mogelijk de strookfunderingen van de nieuwbouw het bodemarchief bedreigen. Daarom wordt voorgesteld om ter hoogte van deze ingrepen een korte haakse sleuf te zetten op het veronderstelde verloop van de gracht en mogelijke locatie van de muur. Daarnaast vormen de geplande ingrepen een unieke kans om de reconstructie van het verloop van de kampgracht te verfijnen. Daarom wordt voorgesteld om door middel van een raai boringen met zuidwest-noordoost oriëntatie doorheen het plangebied te zetten tot op de moederbodem.

1.3 Gemotiveerd advies

Uit de gegevens van het bureauonderzoek blijkt een trefkans inzake archeologisch erfgoed. Bijkomende terreinwaarnemingen worden noodzakelijk geacht.

Volgende onderzoeksmethoden werden overwogen:

-gespecialiseerd archivalisch onderzoek: in specifieke gevallen is bijkomend, gespecialiseerd bronnenonderzoek aangewezen. Deze vorm van archiefonderzoek heeft vooral betrekking op zeer specifieke contexten. Eén van de meest voorkomende voorbeelden waar doorgedreven archivalisch onderzoek nodig is betreft locaties binnen het frontgebied van de Eerste Wereldoorlog.

Op basis van de beschikbare gegevens is een duidelijk beeld verkregen van de archeologische verwachting ter hoogte van het plangebied. Bijkomend bronnenonderzoek wordt in dit geval niet zinvol geacht.

-landschappelijk bodemonderzoek: een landschappelijk bodemonderzoek kan altijd zinvol zijn indien een er onzekerheid is over de bodemopbouw, bewaringscondities of verstoringsgraad.

Vanwege de ligging ter hoogte van de historische stadskern van Oudenburg is er geen verwachting inzake in-situ bewaarde artefactensites. Wel vormt een landschappelijk bodemonderzoek een weinig intrusieve manier om het veronderstelde verloop van de kampgracht rondom het castellum in kaart te brengen en te verfijnen.

-geofysisch onderzoek: een geofysisch onderzoek heeft in hoofdzaak als doel om, zonder ingreep in de bodem, grotere ondergrondse anomalieën in kaart te brengen. In hoofdzaak betreft het structuren zoals muurresten, funderingen of metalen structuren. Ook kunnen sterke verschillen in bodemsamenstelling door middel van deze onderzoeksmethode gevat worden.

Het uitvoeren van een geofysisch onderzoek wordt in dit geval als weinig zinvol ingeschat.

-verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek: een verkennend archeologisch onderzoek heeft als doel bewaarde vondstenconcentraties in kaart te brengen door middel van een extensief boorgrid. In geval van een positieve waarneming kan met behulp van een waarderend archeologisch booronderzoek in een denser grid de eigenlijke artefactenconcentratie gelokaliseerd worden. Op basis van de resultaten van deze booronderzoeken kan overgegaan worden tot de aanleg van proefputten of een opgraving in functie van een bewaarde artefactensite.

Hoewel de omgeving zeer zeker gunstig geweest moet zijn voor jager-verzamelaars wordt de kans op het aantreffen van in-situ bewaarde artefactensites, gelet de bouwactiviteiten de voorbije eeuwen, als onbestaand ingeschat.

-veldkartering: een veldkartering bestaat uit een systematische visuele inspectie van een terrein en het inventariseren van eventuele oppervlaktevondsten. Deze prospectiemethode wordt bij voorkeur aangewend op terreinen die regelmatige oppervlaktebewerking kennen. De kartering wordt uitgevoerd in parallelle raaien met een regelmatige tussenafstand. Op basis van waarnemingen kunnen eventueel interessante zones afgebakend worden. Afhankelijk van het karakter van het gerecupereerde vondstmateriaal kunnen gerichtere keuzes gemaakt worden in de eventueel te volgen onderzoeksstrategie op een terrein.

Het plangebied is niet in gebruik als akkerland, het uitvoeren van een veldkartering is niet zinvol.

-proefsleuven: een proefsleuvenonderzoek heeft als doel steekproefsgewijs het terrein archeologisch te inventariseren en vanuit de resultaten van dit vooronderzoek over de aanwezigheid van relevant erfgoed en de impact van de geplande werken hierop.

Ter hoogte van het plangebied moet rekening gehouden worden met de mogelijke aanwezigheid van de kampgracht rondom het castellum en mogelijk ook het restant van een hoektoren in de muur van de stenen fase rondom het kamp. Uiteraard kan de aanwezigheid van jongere, middeleeuwse resten niet uitgesloten worden. Indien de diepte van de geplande ingrepen echter afgetoetst wordt aan de nieuwe nulpas die gerealiseerd wordt kan geconcludeerd worden dat enkel het steken van de nieuwe putten en mogelijk de strookfunderingen van de nieuwbouw een potentiële bedreiging vormen voor aanwezige relicten. Gelet op de archeologische verwachting wordt een onderzoek door middel van korte haakse, bredere proefsleuven ter hoogte van deze ingrepen als meest geschikte manier ingeschat om eventueel aanwezige relicten in kaart te brengen.

1.4 Programma van Maatregelen

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek

Cf. supra, punt 1.1 Verslag van Resultaten

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie

De keuze voor de voorgeschreven onderzoekssequentie werd afgetoetst aan de vier criteria opgenomen in de Code van Goede Praktijk.

-mogelijk: er worden geen fysieke obstakels verwacht waardoor de beschreven onderzoekssequentie niet uitgevoerd kan worden.

-nuttig: gezien de archeologische verwachting is de beschreven onderzoekssequentie de meest geschikte manier om eventueel aanwezige archeologische resten in kaart te brengen om vervolgens de impact van de geplande werken hierop te kunnen bepalen.

-schadelijk: de impact van de verschillende onderzoeksmethoden op eventueel aanwezig erfgoed is normaliter beperkt, hierdoor blijven aanwezige relicten bewaard voor verder onderzoek.

-noodzakelijk: gelet op het feit dat de geplande werken een ingreep in de bodem impliceren tot op mogelijk archeologisch relevante diepte moet vooralsnog uitgegaan worden van een scenario waarbij in-situ bewaring onmogelijk is.

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

1.4.3.1 *Landschappelijk bodemonderzoek*

Het landschappelijk bodemonderzoek dient in hoofdzaak een antwoord te bieden op de volgende onderzoeksvragen:

-wat zijn de waargenomen bodemhorizonten? Op welke diepte is de moederbodem waar te nemen?

-kan een fasering opgesteld worden inzake de aangetroffen horizonten?

-is het beeld van elke boring gelijk of zijn significante variaties in bodemopbouw waar te nemen?

-hoe verhouden de waarnemingen zich tot de beschikbare gegevens?

-kan het verloop van de Romeinse kampgracht afgebakend worden?

-kan het V-vormige profiel herkend worden? Betreft dit 1 continue gracht of meerdere grachten langs elkaar?

-kan binnen de opvulling van dit grachtlichaam een fasering onderscheiden worden?

-wat is de diepe van het archeologisch leesbaar niveau? Dient bij het proefsleuvenonderzoek rekening gehouden te worden met verschillende sporenniveaus?

-zijn tijdens het landschappelijk onderzoek anomalieën waargenomen die verder aandacht behoeven tijdens het proefsleuvenonderzoek?

1.4.3.2 *Proefsleuvenonderzoek*

Doel van het proefsleuvenonderzoek is een inschatting maken van eventueel aanwezig erfgoed bestaand uit bodemsporen. Van belang bij het proefsleuvenonderzoek is dat minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden.

-wat zijn de waargenomen bodemhorizonten? Hoe verhouden de waarnemingen in de sleuven zich ten opzichte van deze van het landschappelijk bodemonderzoek? Op welke diepte bevindt zich het onverweerd moedermateriaal?

-In hoeverre is het plangebied verstoord door recentere bouwactiviteiten?

-Hoeveel archeologisch relevante niveaus kunnen onderscheiden worden?

-Wat is de aard, omvang, datering, en conservatie van de aangetroffen archeologische resten?

-Hoe is de opbouw van de chronologie van de aanwezige archeologische resten?

-Wat is de onderlinge samenhang tussen de sporen en structuren?

-Hoe verhouden de waarnemingen zich tot de cartografische gegevens en reconstructies van het Romeinse castellum?

-Welke specifieke activiteiten (bewoning, ambachtelijke activiteiten) hebben binnen het onderzoeksgebied plaatsgevonden?

-Wat zijn de materiële aanwijzingen hiervoor?

-Passen deze in de historische context van de locatie?

-Uit welke periode dateren de vondsten? Kan er een functionele interpretatie aan gegeven worden? Wat is de bewaringstoestand van het vondstmateriaal?

-Wat is de datering en samenstelling van de aangetroffen ophogingslagen?

-In welke mate kunnen de waarnemingen gekoppeld worden aan de waarnemingen bij archeologisch onderzoek direct ten noorden van het plangebied en de nabije omgeving?

-zijn nog restanten van het oude Romeinse muurwerk aanwezig? Op welke diepte bevinden deze zich? Wat is de bewaringstoestand? Hoe is dit opgebouwd?

-kan het verloop van de oude kampgracht achterhaald worden in de sleuven? Is er sprake van randstructuren zoals wallen, pallisades, verstevigende elementen zoals rieten matten of vlechtwerk?

-zijn er voor de beantwoording van de vraagstelling(en) natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

-Moet er, op basis van de archeologische resten en na confrontatie met de geplande werken, een vlakdekkend vervolgonderzoekonderzoek plaatsvinden? Wat is de ruimtelijke afbakening van het vervolgonderzoek? Welke vraagstellingen dienen geformuleerd worden voor een vervolgonderzoek?

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot op heden werd reeds een bureauonderzoek uitgevoerd met betrekking tot het projectgebied te Oudenburg. Hieruit kon een trefkans erfgoed in de vorm van bodemsporen en grondvaste resten afgeleid worden.

1.4.5 Onderzoeksstrategie, -methode en -technieken

Gelet op de archeologische verwachting wordt in de eerste plaats een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd teneinde het verloop van de Romeinse kampgracht in kaart te brengen. Vervolgens is een onderzoek door middel van 2 korte haakse proefsleuven ter hoogte van de nieuwbouw en de locatie van de nieuwe putten de meest geschike manier om relicten in kaart te brengen.

Vóór het onderzoek aanvangt bekomt de veldwerkleider de nodige leidingplannen. Deze plannen dienen continu aanwezig te zijn gedurende de uitvoering van het archeologisch veldwerk.

1.4.5.1 *Landschappelijk bodemonderzoek*

Het landschappelijk bodemonderzoek heeft in de eerste plaats de bedoeling een inzicht te verwerven in de bodemopbouw van het plangebied en de bewaringscondities m.b.t. archeologisch erfgoed. Het landschappelijk bodemonderzoek dient uitgevoerd te worden conform de bepalingen in de Code van Goede Praktijk artikels 7.3.1 en 7.3.2.

Gelet op de grotere diepte en mogelijk puinrijke lagen dient dit onderzoek mechanisch uitgevoerd te worden. Er wordt een raai voorzien van 7 boringen met regelmatige tussenafstand voorzien, haaks op het veronderstelde verloop van de Romeinse kampgracht. Hierbij wordt geboord tot in het onverweerde moedermateriaal. Het staat de uitvoerder van het landschappelijk bodemonderzoek vrij om meer boringen in te planten of de locatie van boringen te wijzigen teneinde een antwoord te kunnen formuleren op de onderzoeksvragen. Aangezien het landschappelijk bodemonderzoek als doel heeft de bodemopbouw binnen het plangebied te evalueren in functie van de archeologische bewaringscondities, dient het boorresidu niet gezeefd te worden.

Figuur 2: Voorstel LBO t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt)

1.4.5.2 *Proefsleuvenonderzoek*

De meest geschikte onderzoekmethode met betrekking tot de geschetste verwachting ter hoogte van het plangebied is een onderzoek door middel van twee korte haakse proefsleuven waar het bodemarchief mogelijk wordt bedreigd door de geplande ingrepen.

De archeologische prospectie met ingreep in de bodem wordt als succesvol beschouwd indien er een beargumenteerd antwoord op de onderzoeksvragen geformuleerd kan worden en het rapport wordt opgeleverd.

De sleuven worden haaks op het veronderstelde verloop van de muur en gracht omheen het Romeinse castellum gezet. Vanwege de mogelijk aanzienlijke diepte van aanwezige resten wordt voorgesteld om te werken met sleuven van 3 m breed daar dit meer opportuniteit biedt om inzicht te verkrijgen in complexe stratigrafie en om getrapt te werken.

Vanwege de complexere verticale stratigrafie wordt van elke sleuf minstens 1 wand opgeschoond en integraal als profiel geregistreerd.

De gecombineerde oppervlakte van beide sleuven bedraagt 80 m^2, dit is ca. 9 % van de volledige oppervlakte van het plangebied.

Figuur 3: Voorstel proefsleuven t.a.v. de GRB-basiskaart (© geopunt)

De proefsleuven worden aangelegd door een rupskraan met gladde bak. Deze graafmachine dient over voldoende vermogen te beschikken om een vlotte werking te garanderen. De minimale breedte van de kraanbak bedraagt 2 m. De proefsleuven worden laagsgewijs uitgegraven door de kraan, onder begeleiding van de veldwerkleider, tot op het

archeologisch leesbaar niveau. Indien sprake is van meerdere sporenniveaus wordt pas gezakt naar het dieperliggende niveau indien het bovenliggende vrij is gemaakt van sporen.

1.4.6 Eventuele afwijkingen van de CGP

Voor de prospectie met ingreep in de bodem worden geen situaties verwacht waarin afgeweken zal moeten worden van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.7 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders

Het team bestaat minimaal uit:

-een veldwerkleider onder begeleiding van een erkend archeoloog, deze veldwerkleider voldoet aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk en heeft aantoonbare ervaring als leidinggevende bij stadskernonderzoek en sites met complexe verticale stratigrafie.

-een assistent-archeoloog voldoend aan de vereisten van de Code van Goede Praktijk.

-een aardkundige, deze aardkundige begeleidt het landschappelijk bodemonderzoek en de bodemkundige waarnemingen tijdens het proefsleuvenonderzoek. De aardkundige rapporteert over de waarnemingen.

Voor de rapportage wordt minstens de veldwerkleider ingezet onder toezicht van de erkende archeoloog. Conform de Code van Goede Praktijk artikel 9.3 ligt de beslissing tot natuurwetenschappelijke staalname bij de veldwerkleider. Dit in overleg met de aardkundige en het Agentschap Onroerend Erfgoed wanneer relevant. In de raamprijs wordt bij voorkeur een stelpost voorzien die kan aangesproken worden voor natuurwetenschappelijk onderzoek indien nodig. Voor de rapportage wordt minstens de veldwerkleider ingezet onder toezicht van de erkende archeoloog.

1.4.8 Vondsten

Conservatie en overdracht van het archeologisch ensemble gebeurt na afloop van het archeologisch vooronderzoek conform de artikels 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet. Vóór de start van het onderzoek worden door de erkende archeoloog en de initiatiefnemer duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van het archeologisch ensemble bij de eigenaar, het erkende onroerend erfgoeddepot of andere bewaarder van het archeologisch ensemble. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de eindrapportage vindt de overdracht van het opgravingsarchief plaats. Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk blijkt, dient het opgravingsarchief integraal overgedragen te worden aan de uitvoerder van dit vervolgonderzoek.

1.5 Conclusie

De opdrachtgever plant de verbouwing van een bestaande woning en de realisatie van een nieuwbouw met bijhorende infrastructuur aan de Weststraat te Oudenburg. Op basis van de gegevens van de bureaustudie moet ter hoogte van het onderzoeksgebied uitgegaan worden van een trefkans inzake archeologisch erfgoed. Gelet op de geschetste verwachting wordt een landschappelijk bodemonderzoek gecombineerd met een onderzoek door middel van 2 haakse proefsleuven als meest geschikte onderzoeksmethode ingeschat.

BIBLIOGRAFIE

LITERATUUR

Niet van toepassing

KAARTMATERIAAL

Niet van toepassing

DIGITALE BRONNEN

www.geopunt.be

https://dov.vlaanderen.be

https://inventaris.onroerenderfgoed.be

https://cartesius.be

https://loket.onroerenderfgoed.be

BIJLAGE

FIGURENLIJST

Figuur 1: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt)..... 4
Figuur 2: Voorstel LBO t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt).....12
Figuur 3: Voorstel proefsleuven t.a.v. de GRB-basiskaart (© geopunt).....13